
UVODNIK

GREGORJU KOCIJANU OB 80-LETNICI

Če bi rekli, da Gregor Kocijan ni imel sreče, da bi njegovo ime povezovali samo z eno akademsko institucijo, na kateri bi napravil prve znanstvene korake in si prav tam čez desetletja zaslužil pokojnino, bi se izrazili narobe, saj je bilo to, da je služboval na različnih fakultetah in univerzah, pravzaprav tisto srečno naključje, ki je ob njegovi visoki obletnici (9. junija 2013 jih bo dopolnil 80) nagovorilo za sodelovanje v tej številki kolege z veliko več institucij, kot bi jih sicer: tiste s Pedagoške fakultete, z oddelkov za bibliotekarstvo, primerjalno književnost in slovenistiko Filozofske fakultete v Ljubljani, s Filozofske fakultete Univerze v Mariboru in s Fakultete za humanistiko na Univerzi v Novi Gorici. Pa nismo vabili vseprek, ampak samo tiste, za katere se je vedelo, da je Gregor Kocijan z njimi sodeloval kot avtor, urednik, raziskovalec in učitelj, ki so pisali o njegovem delu ali je on pisal o njihovem, ki so se sklicevali na njegov opus oz. se je on skliceval na njihovega, tiste, ki so se lotevali istih raziskovalnih tem kot on, in tiste, ki so deklarirani dediči njegovega literarnovednega pristopa oz. metode.

Prispevki so se razporedili v troje poglavij. V prvem poglavju govorijo o jubilentovih poklicnih postajah, o njegovem delu in metodi pa tudi o človeški podobi, drugo poglavje združuje članke o področju slovenske literarne vede, po katerem je Gregor Kocijan najbolj poznan, to je o slovenski kratki pripovedni prozi, v tretjem poglavju pa so članki na teme, ki s profesorjevo raziskovalno intimo niso neposredno povezani, so pa njihovi avtorji zavezani Kocijanovemu strokovnemu ugledu, raziskovalni kondiciji, pedagoškemu žaru ali osebni, človeški toplini.

Kakor je raznolika službena provenienca avtorjev v tej jubilejni številki, tako gredo na več koncev tudi zasluge zanjo. Z idejo o festšriftu je pohitel Tone Smolej z oddelka za primerjalno književnost in literarno teorijo, kjer je Gregor Kocijan predaval pregled slovenske književnosti, in trenutni prodekan, čigar prispevek zaključuje zbornik. Ideja, da bi bil festšrift kar posebna dvojna številka revije Jezik in slovstvo, gre na rovaš glavne in odgovorne urednice Đurđe Strsoglavec, razlog zanjo pa je na dlani, ko pogledamo v impresum na platnicah revije: Gregor Kocijan je tam zapisan kot predsednik časopisnega sveta, dodati pa je treba še pomembnejši podatek, da je bil od leta 1979 v uredništvu te revije in med letoma 1982 in 1988 njen glavni in odgovorni urednik. Moja vloga pri zborniku je povezana z bibliografskim podatkom, da sva z jubilentom uspešno sodelovala že prej (leta 2000 sva skupaj uredila zbornik Literarnovednega srečanja ob 100-letnici rojstva prof. dr. Antona Slodnjaka, leta 2003 pa 21. zbornik iz serije Obdobja z naslovom Slovenski roman; v Jeziku in slovstvu sem leta 1984 ocenjeval njegovo knjigo Kratka pripovedna proza od Trdine do Kersnika, Kocijan pa mi je v isti reviji leta 2009 vrnil z naklonjeno oceno mojega Slovenskega zgodovinskega romana), da sodiva med t. i. filološke literarne zgodovinarje, ki se pisanja ne lotijo, dokler nimajo predstave o kompletni bibliografiji predmeta raziskave, in da se tudi osebnostno ujemava in prijateljsko druživa. Prav slednji podatek je kriv za to, da priprav na tole številko ni uspelo obdržati v tajnosti in jo ob izidu predstaviti kot rojstnodnevno presenečenje.

Z Gregorjem Kocijanom bova še sodelovala, zato še ni čas za obračun. Se je pa tule priložnost spomniti (najbrž ne prvič in ne zadnjič), kako je lahko njegova »bibliografska metoda« postala vzorčna dvajset, trideset in celo štirideset let mlajšim literarnim zgodovinarjem: v letošnji tematski številki Slavistične revije z naslovom Slovenska literarna veda danes (61/1) ji je v okviru metodoloških perspektiv v stroki odmerjeno posebno mesto.

Dragi Gregor, naj ti še naprej dobro služijo doslej zanesljivi partnerji: telo, pamet in srce, drugo bo že še kako.

Miran Hladnik,
urednik tematske številke